

Rozhovor prezidenta republiky pro Český rozhlas Radiožurnál

11.12.2022 - Miloš Zeman | Správa Pražského hradu

Pane prezidente, dobré odpoledne, vítíte po delší době v živém vysílání Radiožurnálu a Českého rozhlasu Plus.

Dobrý den.

Zároveň děkuji za pozvání, protože náš rozhovor vysíláme z lánského zámku, kde mimochodem právě teď končí další den otevřených dveří. Další dny otevřených dveří tady budou opět za týden. Do konce Vašeho funkčního období zbývají necelé tři měsíce, máte nějaký seznam věcí, které chcete za ty necelé tři měsíce ještě stihnout, že byste si to odškrtoval?

Řeknu Vám alespoň jednu. Požádal jsem Petra Fialu, abychom společně navštívili Izrael při příležitosti přesunu české ambasády z Tel Avivu do Jeruzaléma. Samozřejmě, aby k této cestě došlo, musí se nejdříve ta ambasáda přesunout. Já české politiky na toto téma přemlouvám již delší dobu, ale protože Petr Fiala teď podepsal petici za přesun české ambasády, předpokládám, že to vláda konečně schválí.

Takže předpokládáte, že ještě během těch tří měsíců se ambasáda přesune a Vy tam stihnete s panem premiérem dojet?

Zaprvé ne tři, ale dva a půl měsíce, ale to není podstatné...

Dva a tři čtvrtě.

Dobře, jste puntičkář, já také. Takže v každém případě ano, předpokládám to.

Já jsem se na ten seznam toho, co byste chtěl stihnout, ptal i proto, že se objevují různé spekulace, co byste ještě do toho začátku března mohl udělat, například zpravodajský server Seznam zprávy informoval v tomto týdnu o tom, že údajně chcete ještě do konce svého funkčního období jmenovat nového předsedu Ústavního soudu, přestože Pavlu Rychetskému končí mandát až v srpnu. Má tahle spekulace nějaký reálný základ, uvažujete o tom?

Já v současné době řeším návrh Senátu na ústavního soudce. S kandidátem se mám setkat zítra, předpokládám, že poté ho předložím Senátu. No a co bude dál, o tom budu přemýšlet, až tento problém vyřeším.

Naznačíte, s kým se zítra setkáte?

Ne, protože by to nebylo uctivé vůči našemu skvělému Senátu.

Říkáte, že teprve potom budete uvažovat o dalších krocích. Znamená to, že do téhle chvíle jste neuvažoval, že byste ještě do 7. března jmenoval budoucího předsedu Ústavního soudu?

Něco jiného je uvažovat a něco jiného je rozhodnout se.

Takže jste o tom uvažoval, chápu to dobře?

Tak či onak, rozhodnu se rozhodně až později.

Za jakých okolností byste se rozhodl jmenovat nového předsedu Ústavního soudu ještě během Vašeho mandátu?

No já především vycházím z toho, že tento předseda, ať už to bude kdokoli, by neměl dělat z Ústavního soudu třetí komoru Parlamentu a že by měl nepodlehnout pokušení vydávat politické proklamace. Ale samozřejmě takových kandidátů je víc.

Já jsem spíš směřoval k tomu, za jakých okolností byste jmenoval toho předsedu ještě dříve, ještě do toho začátku března.

Ústava, jak velmi dobře víte, dává prezidentovi právo jmenovat předsedu Ústavního soudu a jediná omezující podmínka spočívá v tom, že to musí být někdo z členů Ústavního soudu. Žádné další omezující podmínky, jak dobře víte, Ústava nezná.

Na druhé straně, třeba když vezmeme analogickou situaci, když jste v letošním roce jmenoval nového předsedu centrální banky, nebo předsedu bankovní rady centrální banky, tak to Vaše rozhodnutí přišlo necelé dva měsíce před tím, než končil pan Rusnok. Proč byste teď vůbec uvažoval, že byste k takovému kroku sahal více než pět měsíců před koncem mandátu pana Rychetského?

Nejenom v případě Aleše Michla, ale například i v případě nových členů bankovní rady, které budu jmenovat ve středu, dochází ke jmenování o něco dříve, než nastoupí do funkce, to je běžná praxe, a možná že ji využije i můj nástupce.

Ano, ale ten předstih není tak velký, jak by se spekulovalo, nebo tak, jak se spekuluje v případě toho Ústavního soudu.

To máte samozřejmě pravdu, ale všichni máme zájem na tom, a Pavel Rychetský neaspiruje na pokračování ve své funkci, všichni máme zájem na tom, abychom znali kandidáta nebo kandidáty na předsedu, a to je nezastupitelná role prezidenta, protože nezapomeňte, že zde neexistuje kontrasignace.

Bude v tom Vašem rozhodování hrát roli, kdo vyhraje prezidentské volby?

To záleží na tom, kdy k tomuto rozhodování přistoupím, jestli to bude před nebo po prezidentských volbách, ale zásadní roli by to asi hrát nemělo.

To znamená, že připouštíte, že byste mohl předsedu Ústavního soudu jmenovat ještě před koncem prezidentských voleb, to znamená víc než půl roku před koncem mandátu?

Nelze to vyloučit, protože přímá souvislost mezi obojím neexistuje. Pane redaktore, Vy jste zřejmě začátečník, protože jste utratil zhruba téměř deset minut na jedno z desítek témat, které jste si na mě připravil. Chcete-li pokračovat tímto tempem, obávám se, že k tomu nejdůležitějšímu se nedostaneme.

Pane prezidente, ono to tempo závisí nejenom na tom, kdo se ptá, ale i na tom, kdo odpovídá, a já zase, možná protože jsem začátečník, nebo nejsem začátečník, rád slyším odpovědi na své otázky. Ale ještě k té agendě následujících tří měsíců. Šéf lidovců Marian Jurečka by chtěl, abyste ještě Vy ve svém funkčním období jmenoval nového ministra životního prostředí Petra Hladíka. Premiér Petr Fiala v České televizi řekl, že pokud se v brněnské kauze, se kterou je pan Hladík spojován, neobjeví nové informace, tak podá Vám návrh na jeho jmenování na začátku roku. Jak se k téhle nominaci stavíte? Vyhovíte, pokud pan premiér požádá, abyste jmenoval Petra Hladíka ministrem životního prostředí?

Zaprvé pan premiér dosud tento návrh nepodal, zadruhé s panem Hladíkem jsem ještě nemluvil a budu s ním mluvit až v případě, kdy pan premiér tento návrh podá, a zatřetí budu zvažovat další průběh policejního vyšetřování ve známé brněnské kauze.

Kdyby v tuhle chvíli ten návrh přišel, odmítl byste?

Kdyby tento návrh přišel, tak bych postupoval stejně jako Petr Fiala, který si také nechal několik týdnů na rozmyšlenou.

Když končil před deseti lety v prezidentské funkci Váš předchůdce Václav Klaus, oznámil ve svém posledním novoročním projevu amnestii, a to oficiálně u příležitosti dvacátého výročí vzniku České republiky. Přesně za tři týdny si připomeneme další kulaté výročí, 30 let od vzniku samostatné České republiky, navíc se blíží konec Vašeho mandátu. Já samozřejmě vím, že Vy jste v dubnu v rozhovoru pro Mladou frontu Dnes řekl, že amnestii rozhodně nevyhlásíte. Na druhé straně jste to právě Vy, komu je připisován výrok, že jenom hlupák, blbec, a můžeme dodávat další synonyma, nemění své názory. V této věci změnil jste za toho tři čtvrtě roku, skoro tři čtvrtě roku nějak názor?

Zaprvé ti, kdo neznají historii, mi skutečně tento výrok připisují. Mimochodem výrok zní, jen idiot nemění své názory. Ti, kdo znají historii, což mezi novináři většinou neexistuje, tak ti vědí, že autorem tohoto výroku je Winston Churchill.

Já se omlouvám, nechci tady zacházet do detailu, já jsem četl, že ani Winston Churchill není autorem, protože už to použil někdo jiný deset let před ním, ale chápu, že pro Vás je to inspirace, Winston Churchill.

Winston Churchill se k tomu výroku minimálně přihlásil a byl to člověk natolik čestný, že by se nechlubil cizím perím. Když opět se vrátíte k meritu věci, tak se mě zeptejte na to, co Vaše posluchače patrně zajímá.

Bude amnestie?

Nebude. Řekl jsem několikrát, že amnestie je plošná milost a že milosti mají být udělovány selektivně. A na rozdíl od svých předchůdců, kteří udělovali stovky milostí, já jsem jich až dosud, včetně manželů Kordysových, v poslední době udělil dvacet sedm.

To znamená, že to můžete stoprocentně vyloučit? Opravdu můžete vyloučit, že třeba někdo v Kanceláři prezidenta v současné době připravuje nebo konzultuje to, že by amnestie přece jen byla, jestli by ji podepsal pan premiér nebo třeba pan ministr spravedlnosti, jestli by se do toho okruhu mohla vejít třeba kauza Čapí hnízdo nebo kauzy Vašeho vedoucího kanceláře? Tohle všechno vylučujete?

Tohle všechno vylučuji. Snažím se být o něco stručnější než Vy.

Předpokládám, že sledujete kampaň před prezidentskými volbami. My máme v Českém rozhlase přísná předvolební pravidla, abychom byli maximálně féroví a nikomu z kandidátů ve vysílání nepomáhali ani neškodili. Proto se Vás nebudu ptát na hodnocení kampaně ani na to, jak na Vás kandidáti působí, ale zajímá mě, jestli uvažujete o tom, že byste aktivně vstoupil do předvolební kampaně, že byste třeba jasně vyzval své příznivce, aby volili některého kandidáta nebo kandidátku, že byste tímto způsobem někoho podpořil.

Tak já vycházím z toho, že ze tří favoritů prezidentské volby dva mají prakticky nulovou politickou zkušenost. Vycházím dále z toho, že prezident je hlava státu, a tedy vrcholný politik, a podobně, jako se nenecháte operovat chirurgem, který nevystudoval medicínu, tak asi nebudete chtít za prezidenta někoho s nulovými nebo téměř nulovými zkušenostmi. Tím jsem Vám zcela jasně odpověděl.

Ale na jinou otázku, než jsem se ptal. Já jsem se ptal, jestli nějakého kandidáta aktivně podpoříte?

Tímto výrokem, pane moderátore, jsem právě ty Vaše posluchače, kteří mají alespoň průměrnou inteligenci, jasně instruoval minimálně o tom, koho podpořím.

A víc tedy vyzývat nebudete?

Možná, že tento výrok budu opakovat, protože opakování je matka moudrosti.

Mimochodem Vy jste se před chvílí tady v Lánech setkal s Andrejem Babišem. Můžete prozradit, co jste řešili, o čem jste mluvili?

Tak samozřejmě jsme mluvili, jako s každým jiným kandidátem, o jeho programu, o jeho volební kampani. Byl u mě pan Středula, byl u mě pan Zima, a já se zájmem, když se někdo přihlásí, vyslechnu jak představu kandidáta o programu, což je asi nejdůležitější, tak samozřejmě i o průběhu jeho volební kampaně.

Předpokládáte, že se sejdete ještě s těmi zbývajících kandidáty?

Myslím, že už to není zapotřebí.

Jak se blíží konec Vašeho funkčního období, bilancujete? Přemýšlel jste už, co bylo, řekněme, největším úspěchem Vašeho prezidentování?

Dobře. Tak kdybych to rozdělil na tři velmi stručné části, i když jste mě připravil zbytečně o spoustu času, tak bych řekl, protože já rekapituluji nejenom prezidentské období, ale celých třicet dva let v politice, že se to dá rozdělit na tři fáze. Pokud jde o první, když jsem byl předsedou sociální demokracie, tak úspěchem bylo, že během pěti let se tato strana dostala ze sedmi procent voličské podpory na třicet dva procent. Neúspěchem bylo, že jsem vybral nástupce, který se ukázal jako velmi slabý. Poučení, příště bych se neměl dopouštět feudálních zvyků jmenovat svého politického dědice a měl bych to nechat v přímé volbě na členech dané politické strany. Fáze číslo dvě. Za úspěchy v čele vlády pokládám to, že proběhla reforma a vznik krajské samosprávy, že proběhla profesionalizace armády a že proběhla privatizace bank. Kromě toho jsme vstoupili do Severoatlantické aliance, byl otevřen Temelín a deficit státního rozpočtu bez ztrát konsolidační agentury byl jenom deset miliard korun. Za neúspěch pokládám to, že se nepodařilo dotáhnout do konce akce Čistá ruce. Poučení, potřebujeme, aby tuto akci po italském vzoru zajišťovaly nezávislé a specializované soudy a také

finanční policie, kterou dosud de facto nemáme. A konečně třetí fáze, prezidentská. Snažil jsem se v těchto deseti letech především hájit naše národní zájmy, a to je, pane redaktore, pustá fráze, pokud neřeknete, co si pod národním zájmem představujete. Protože jsme malá, otevřená ekonomika s osmdesátiprocentním podílem exportu na hrubém domácím produktu, pokládám za český národní zájem, který souvisí s ekonomickou výkonností i s životní úrovní, podporovat naše podnikatele, včetně exportérů. Čili mým zájmem je ekonomická diplomacie, a za těch deset let jsem podnikl stovky akcí tohoto typu. Pokud jde o neúspěch, tak domnívám se, že se mně dostatečně nepodařilo o přednostech ekonomické diplomacie před velkohubými prohlášeními v jiných oblastech přesvědčit i další politické kruhy. A o tom, že jsem rád, že mimo jiné se podařilo i rozvinout vztahy s Izraelem, jsem už do jisté míry mluvil.

Po Vašem prvním odchodu z vrcholné politiky jste napsal knihu, jmenovala se Jak jsem se mýlil v politice. Když se ohlédnete teď za těmi deseti prezidentskými lety, co bylo Vaším největším omylem? Byl to vztah k Vladimíru Putinovi?

Těch omylů bylo samozřejmě víc, a pokud jste mě poslouchal, já jsem Vám je vyjmenoval, ale samozřejmě, že ano. A teď se nechci klukovsky vymlouvat, že se v Putinovi mýlili i jiní. Je to sice pravda, ale každý odpovídá sám za sebe. Viděl jsem v Putinovi politika, kterého jsem si neidealizoval, ale o něm jsem se domníval, že jako každému politikovi mu jde o zájem jeho země. Agrese vůči Ukrajině, pane redaktore, byla proti zájmům Ruské federace, a pokud si to Vladimir Putin neuvědomoval, tím hůře pro něj. Na jednom summitu NATO jsem dokonce citoval francouzského politika Talleyranda, který říkal Napoleonovi po vraždě vévody z d'Enghien, sire, je to horší než zločin, je to chyba.

V téhle souvislosti, v souvislosti s Ruskem, Vy jste byl ještě před tou ruskou invazí na Ukrajině kritizován za to, jak jste mluvil o vyšetřování výbuchu muničního skladu ve Vrběticích. Vy jste tehdy v televizním projevu mluvil o tom, že jsou dvě vyšetřovací verze, že podle té druhé za tím nebyli agenti ruské tajné služby GRU. Dodal jste, že pokud se nepotvrdí ta verze o ruském zapojení, tak to bude mít velké vnitropolitické následky. Změnila ta ruská invaze na Ukrajině to, co vidíme, že se na Ukrajině děje, i Váš pohled na Vrbětice?

Ne, to jsou dvě naprosto nespojité věci. Já jsem ve svém projevu k tomuto tématu citoval zprávu BIS, která říká, že neexistují svědectví ani důkazy, že tyto dva Rusové pronikli do vrbětického areálu. Zadruhé, zamyslel jsem se nad tím, že tam byly dva výbuchy, nikoliv pouze jeden, a z toho samozřejmě také vyplývá, že když ty dva výbuchy byly s asi týdenním odstupem, tak to mluví i pro jiné varianty než pouze pro ruskou variantu.

Takže i když vidíte teď, co dělá Vladimír Putin, co dělá Rusko, tak si stále myslíte, že za tím výbuchem ve Vrběticích nemusí ruští agenti být, chápu to dobře?

Řekl jsem Vám, že tyto věci přímo nesouvisí, a uvedl jsem důvody svých pochybností.

Když mluvíte o Bezpečnostní informační službě, teď jste říkal, že jste citoval její zprávu, Vy jste samozřejmě BIS dlouhodobě kritizoval. To, co sledujeme na Ukrajině, neukazuje to, že některé ty zprávy směrem k Rusku, nebo které se týkaly Ruska a u kterých Vy jste kritizoval, že nejsou dostatečně podložené, že možná podložené byly?

Ale BIS, pane redaktore, ve svých zprávách, ať už veřejných nebo tajných, nikdy nevarovala před ruským útokem na Ukrajinu. Právě proto velkou většinu z nás tento útok překvapil. Pokud byla určitá varování, pak ze strany CIA, tedy americké zpravodajské služby.

Která, tato varování jste vlastně těsně před tou invazí ještě v novinovém rozhovoru zpochybňoval.

Protože jsem dostal několik varování, kde bylo uvedeno přesné datum. Datum uplynulo a k invazi nedošlo.

Ještě jedna věc k BIS. Vy jste vloni v srpnu v rozhovoru pro Blesk obvinil Bezpečnostní informační službu, že Vás a Vaše okolí odposlouchávala. Řekl jste, že Vás nechal odposlouchávat šéf BIS pan Koudelka. Znělo to jako vážné obvinění, tím spíš, že jste naznačil, že se tak mohlo dít bez svolení soudu. Má tahle věc nějaké pokračování?

Ano má. Vy možná čtete časopis Reportér, a pokud ano, tak jste jistě zaregistroval rozsáhlý článek novináře pana Kmenty, který rozhodně není můj příznivec, ba právě naopak, a který tam jasně uvádí, že ten příkaz k odposlechům byl nelegální, protože nebyl podroben rozhodnutí soudu. Je tam dokonce i fotografie odposlouchávacího zařízení, které se jmenovalo Agáta.

Já jsem ten článek četl, a právě proto se ptám, jestli to má nějaké oficiální pokračování, jestli jste inicioval vyšetřování, jestli jsou nějaké důkazy, že tak, jak to v magazínu Reportér bylo napsáno, se to opravdu odehrálo.

No tak to se zeptejte ne jenom pana Kmenty, ale také těch, kdo to mají vyšetřit. To, že prezident a jeho okolí byli nelegálně odposloucháváni, zatím nikdo nepopřel, jinak byste musel ukázat příkaz soudu k odposlechům, a to se samozřejmě nestalo, protože, pokud vím, takový příkaz neexistuje.

A to, že jsou ty odposlechy Vašich hovorů, to víte stoprocentně? Vy je máte? Vy máte důkazy?

Zeptejte se pana Kmenty, který to důkladně popsal. A jestliže se naivně domníváte, že mně BIS poskytla záznam nebo přepis těchto odposlechů, tak jste skutečně na omylu.

Ne, já se ptám proto, že pokud ty informace by byly pravdivé, pokud by tajná služba České republiky nelegálně odposlouchávala prezidenta republiky, tak je to asi něco, u čeho bych předpokládal, že prezident to nenechá tak, aby o tom vyšel jeden článek v časopise, ale že se bude snažit, aby to mělo nějaký oficiální závěr, aby, pokud to tak bylo, tak ten, kdo za to nesl zodpovědnost, byl nějak potrestán. Proto se Vás ptám, jestli v tom něco děláte.

Já dělám to, že jsem tuto skutečnost zveřejnil, podobně jako ji zveřejnil novinář pan Kmenta, a není na mně, abych z toho vyvodil důsledky. A souhlasím s Vámi, že by bylo dobré, kdyby se to vyšetřilo, zejména když jsem uvedl, že mě před delší dobou navštívil jeden plukovník BIS, alespoň se tak představil, který mě vlastně první na odposlechy upozornil.

Pojďme v našem rozhovoru ještě k aktuálním záležitostem. My už jsme trochu mluvili o válce na Ukrajině. Jak jako prezident České republiky hodnotíte přístup české vlády k Ukrajině, jak hodnotíte pomoc a míru pomoci, které Česko Ukrajině poskytuje?

Tak já vycházím z toho, že i když preferuji ekonomické zájmy, tak jsou situace, kdy tyto zájmy musí ustoupit zájmům bezpečnostním. A to je přesně situace na Ukrajině. Není ohrožena pouze Ukrajina, je ohrožena bezpečnost České republiky. A právě proto jsem první den ruské agrese podpořil naši pomoc Ukrajině.

Ale teď už jsme o tři čtvrtě roku dál. Jsme v situaci, kdy na sociálních sítích, ale i v médiích

se objevují názoru nejenom různých, řekněme, řadových lidí, ale i politiků, že vláda Ukrajině pomáhá příliš a že by tu pomoc měla omezit. Souhlasíte s tím pohledem?

Ne, nesouhlasím s tímhle pohledem. I když mě někteří vydávají za ruského agenta, tak já se domnívám, že je-li napadena sousední země, tak bez ohledu na to, co si o této zemi myslíte, a Vy víte, že jsem třeba kritizoval kult Stepana Bandery na Ukrajině, kde je Bandera považován za národního hrdinu, a to byla podstata mých kritických výtek, tak přes toto vše myslím, že máme solidarizovat s tím, kdo je napaden.

V České republice zažíváme energetickou krizi, zažíváme vysokou inflaci. Podle dat z projektu Českého rozhlasu a agentury PAQ Research Život k nezaplacení se velká část domácností skutečně dostává do finančních problémů. Více než třetina domácností je v měsíčním hospodaření na nule, nebo dokonce v záporu. Doporučujete v téhle souvislosti panu premiérovi a vládě nějaká další opatření? Myslíte si, že by vláda měla v tuto chvíli udělat něco víc?

Ano. Tak nebudu teď mluvit o tom, že jsem od začátku podporoval, konkrétně od dubna v rozhovoru pro Mladou frontu, zastropování cen energií, a to nikoli u obchodníků, ale u výrobců. Kromě toho kritizuji takzvaný Green Deal, tedy zelenou politiku, která přispívá výrazně ke zvyšování cen energií. Jestliže například Německo odstavovalo ne jenom uhelné, ale dokonce i jaderné elektrárny, muselo se to promítnout i v ceně elektrické energie.

Pardon, ale, upřímně řečeno, s tím asi Petr Fiala a jakákoliv česká vláda těžko může něco udělat.

Samozřejmě, že může, protože i my máme, jestli jste si toho dosud nevšiml, uhelné elektrárny a jaderné elektrárny, a neměli bychom se řídit příkladem Německa. A kromě toho tady máte další problém, a to jsou emisní povolenky, které rovněž výrazně zvyšují cenu elektřiny, a přitom jsou součástí Green Dealu. A konečně vystupuji, ekologové mě nebudou mít rádi, jako zastánce těžby uhlí, protože se domnívám, že země by se neměla vzdávat svého nerostného bohatství.

V téhle situaci, kterou zažíváme, nemáte pocit, že by prezident republiky měl být, řekněme, aktivnější? Možná viditelnější ve veřejném prostoru, víc vzkazovat třeba některé věci obyvatelům.

Ale to, co říkám, Vám neříkám poprvé, to říkám už asi podesáté nebo popatnácté a říkám to poměrně dlouhodobě. Takže nevím, co bych měl dělat víc.

Mimochodem podle nejnovějšího výzkumu Centra pro výzkum veřejného mínění Vám v období září až listopad důvěřovalo třiatřicet procent lidí, to je o jeden procentní bod méně, než jakou důvěru ve stejném období měl Senát. Přitom ještě před třemi lety jste měl důvěru nadpoloviční, přes šestapadesát procent. Čím si to vysvětlujete?

Některými kontroverzními rozhodnutími. Víím, že jedním z faktorů poklesu popularity byla milost Miloši Balákovi, ale protože to byl člověk, který se v lánské oboře osobně neobohatil a ani nevznikla žádná národohospodářská škoda, tak jsem tuto milost udělil i s vědomím důsledků. Pokud by se člověk oháněl průzkumy popularity a stál s nasliněným prstem, tak asi nedělá nic, a potom bude populární.

Osmého března nastoupí nový prezident nebo nová prezidentka. Vy jste během nedávné návštěvy Ústeckého kraje řekl, že po skončení prezidentského mandátu definitivně

ukončíte svou politickou kariéru, že budete číst a koukat na televizi. Po konci prezidenství Václava Havla vznikla Knihovna Václava Havla, po konci prezidenství Václava Klause Institut Václava Klause. Vy nebo lidé ve Vašem okolí neuvažují a nechystají něco podobného? Bude nějaký Institut Miloše Zemana?

Ne, žádný takový institut nebude. Samozřejmě nevypadnu úplně z veřejného prostoru. Neodmítanu nějaké výraznější osobnosti, pokud se budou chtít poradit, ale sám je nebudu vyžadovat. Je mi sedmdesát osm let, a z toho vyplývá, že knihy, které mám celoživotně rád, asi většinu tohoto zbývajícího života zaplní.

Těšíte se, až nebudete prezident?

No, já si myslím, že po třiceti dvou letech v politice to bohatě stačilo.

Říká dnešní sváteční host vysílání Radiožurnálu a Českého rozhlasu Plus, prezident republiky Miloš Zeman. Pane prezidentе, díky za Váš čas, za pozvání sem do Lán. Přeji Vám hezké Vánoce a hodně zdraví.

Já Vám také a hodně zdraví.

Od mikrofonu se loučí Tomáš Pancíř.

<https://www.hrad.cz/cs/prezident-cr/soucasny-prezident-cr/vybrane-projevy-a-rozhovory/rozhovor-prezidenta-republiky-pro-cesky-rozhlas-radiozurnal-16748>